

POTARGANIE (2) *sb n*

o oraz *oba a jasne, e pochylone.*

sg [G potarganią. ◊ D potarganiu.] ◊ A potarganié (2); -é (2), -(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Rozerwanie na kawałki; przen: zniweczenie, zniszczenie [czego] (1)* : Námienię trochę tych niebeśpieczeństw náleznych [...]. Naprzod widzié rozerwanie wielkie łerc ludzkich/ y potárganie iedności y miłości y zgody łásiedzkiej *SkarKazSej* 658b.

2. *Nieuporządkowanie włosów, rozczochranie [czego] (1)* : Idzielz z światá mój łynu [...]. Płacz y pocałowanié/ y wárkocz stárgány *Prziymi* [...] Znowu mój łynu weźmi płacz/ y potárganie *Kofy/ á oycu donies mé pocałowanié GórnTroas* 55.

3. [*Pociąganie sieci*]:

Wyrażenie: »potarganie sieci«: Obyczay potárgania sieci táki bywa/ przed iátą wkopáią łochę iáką/ przez którą poydzié powroz którym tárgác małz. Tamże przy oney łofze nápráwié iáką łkrzynkę pełną ziemie [...]/ którą gdyby potárgnawłzy zwálił/ tedy oná wagą ná doł lecąc włzytkę sieć podniešie [...]/ á ták nie trzebá bédzie koniá ku potárganiu *Cresc 1571 626.*]

Cf **POTARGAĆ**

KW, ZCh